דו"ח מיני פרויקט 1 – שיפור תמונה

השיפור הנבחר: Glossy Surfaces and Diffused Glass

Glossy Surfaces .1

:הבעיה

השתקפות על פני כל המשטחים נראית כמו השתקפות במראה. במציאות ההשתקפות על פני משטחים שונים נראית מעט מרוחה ומטושטשת מאחר וקני ההשתקפות מתפזרות בגלל המבנה המולקולרי של החומר.

<u>הסיבה התכנותית לבעיה</u>:

עבור השתקפות אנחנו שולחים רק קרן השתקפות אחת כדי לחשב את הצבע המתקבל ממנה.

<u>פתרון</u>:

עבור כל קרן השתקפות נגדיר משטח מטרה ריבועי שאליו הקרן מאונכת. נחלק את המשטח לריבועים, ונשלח קרניים אל עבר נקודה רנדומלית בכל אחד מן הריבועים. נקבע שהצבע של נקודת המוצא יהיה הממוצע של הצבע המתקבל מכל הקרניים.

יישום הפתרון:

למחלקה Material הוספנו משתנה בשם kGlossy המבטא את רמת הברק של החומר (100 משמעותו 100% מבריק, דהיינו מראה מושלמת, ו-0 משמעותו חומר כמעט לא מבריק). המשתנה הנ"ל קובע את טווח פיזור הקרניים במשטח המטרה (כאשר הפיזור הוא -100 kGlossy), מה שלמעשה בה לידי ביטוי באורך הצלע של המשטח.

במחלקה BasicRayTracer הוספנו פונקציה בשם BasicRayTracer המטרתה של של עבר נקודות רנדומליות במשטח המטרה (כמות הקרניים על פי הערך של ליצור את קרניים אל עבר נקודות רנדומליות במשטח המטרה (כמות הקרניים על פי הערך של המשתנה AMOUNT_OF_RAYS), כאשר כל נקודה תחומה בריבוע אחד מתוך את המשטח לריבועים בגודל שווה. עבור כל קרן, הפונקציה מזמנת את הפונקציה הרקורסיבית Color.reduce כדי לחשב את הצבעים סוכמים ולבסוף משתמשים בפונקציה Color.reduce כדי לחשב את הצבע הממוצע שאותו מחזירים.

(בפונקציה נעשית בדיקה עבור כל אחת מהקרניים האם היא עוברת את המשטח לצד השני. במידה וכן, היא לא נכללת בחישוב הצבע). up-i right שמגדירים את כיוון משטח המטרה, הוספנו שדה up-i right לצורך חישוב הוקטורים במחלקה RayTracerBase שמקבל את ערך השדה vUp

upVector מוגדר כמכפלה הוקטור calcColorFromBeamOfRays בפונקציה right הוקטור המוכרסר right או הוקטור החודר במשטחים שקופים), X rVector (כאשר rVector הוא וקטור ההשתקפות או הוקטור מוגדר כמכפלה הוקטורית right X rVector.

לפונקציה calcColorEffect קוראים מתוך הפונקציה calcColorFromBeamOfRays

;calcColorFromBeamOfRays קוד הפונקציה

```
** calculating recursively the global color effect of geoPoint

** from beam of rays that scatter around a central ray.

** figuram r

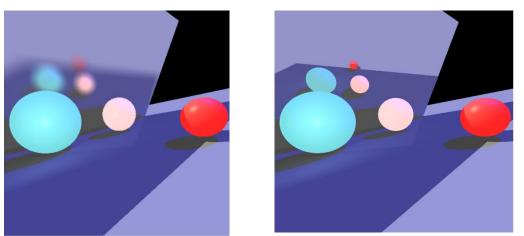
** figu
```

:CalcColorEffect מתוך calcColorFromBeamOfRays

```
double kkr = k * material._Kr;
if (kkr > MIN_CALC_COLOR_K) {
   Ray r = constructReflectedRay(gp._point, v, n);
   color = calcColorFromBeamOfRays(r, n, level, material._Kr, kkr, material._kGlossy);
}
```

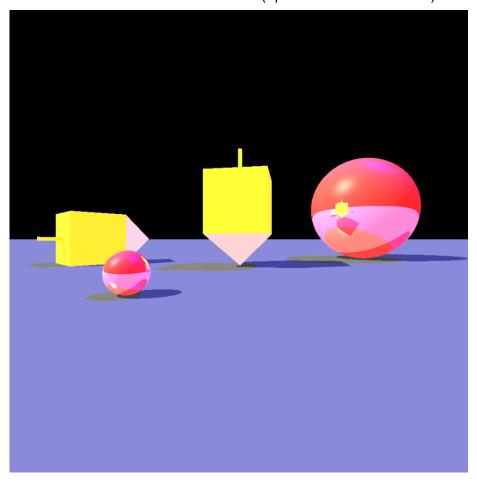
<u>דוגמאות:</u>

לפני-

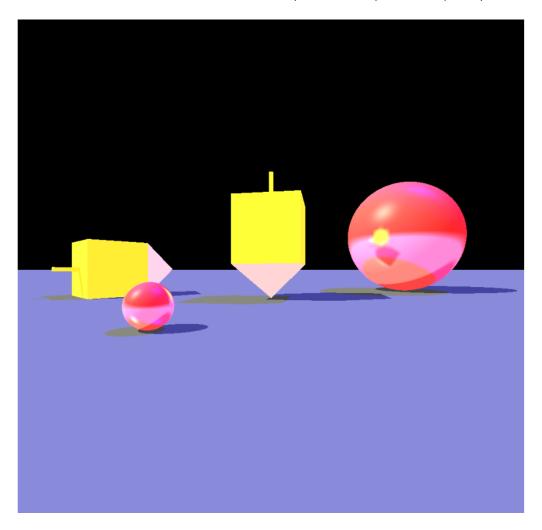

-אחרי

לפני (זו התמונה של המיני פרוייקט)-

אחרי (השתקפות הסביבון על פני הכדור)-

Diffused glass .2

<u>הבעיה:</u>

העצמים מבעד לגאומטריות המוגדרות כשקופות (kT גדול) תמיד נראים ברורים, בעוד שבמציאות יש חומרים שהם שקופים חלקית (כמו חלון של אמבטיה).

הסיבה התכנותית לבעיה:

מבעד לעצם שקוף אנחנו שולחים רק קרן אחת המחזירה את הצבע של מה שנמצא מולה, כך שהתמונה נראית בבירור על פני העצם השקוף.

<u>פתרון:</u>

בדומה ל-glossy surfaces, במקום לשלוח רק קרן אחת, נשלח קרניים בפיזור מסויים כלפי משטח מטרה, ונגדיר שהצבע של הנקודה הוא הממוצע של הצבע המחושב מכל הקרניים.

יישום הפתרון:

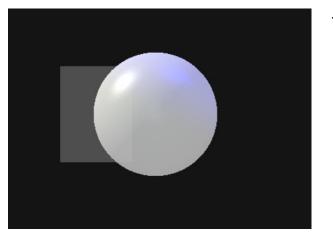
למחלקה Material הוספנו משתנה בשם kClear המבטא את רמת בהירות השקיפות של החומר (100 משמעותו שעצמים יראו דרכו בבירור, ו-0 משמעותו שעצמים יראו דרכו בצורה מטושטשת מאוד). המשתנה הנ"ל קובע את טווח פיזור הקרניים במשטח המטרה (כאשר הפיזור הוא 100-kClear), מה שלמעשה בה לידי ביטוי באורך הצלע של המשטח.

גם כאן המימוש במחלקה BasicRayTracer משתמש בפונקציה CalcColorFromBeamOfRays גם כאן המימוש במחלקה כדלעיל.

:CalcColorEffect מתוך calcColorFromBeamOfRays

<u>דוגמאות:</u>

לפני-

-אחרי

